

בס"ד ט' כסלו ה'תשע"ו
הדלקת נרות - 16:20
צאת השבת - 17:10
רבנו תם - 17:43
שעון חורף - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 792
@ ביום רביעי סוף זמן "ברכת הלבנה" כל הלילה.
@ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג, הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
טל' המערכת: 054-7743834, 08-9437333

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "ועכ"פ תלואים" (הושע יא')

פרשת ויגל

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה רביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד" מלפניי הפרשה:

Ⓜ "הן עיד היום גדול לא עת האספה המקנה" (כ"ט ז')

לכאורה: מה לו ליעקב להתערב בענייני הרועים, בתחום לא לו? התירוץ: ידע יעקב כי אמש שקעה חמה שלא בעונתה בגללו, בעבורו, ואילו היום תשוב ותזרח כרגיל, חשב בלבו: הרועים אינם יודעים זאת, בוודאי סבורים הם שעוד מעט ירד הלילה כמו אתמול. לפיכך פנה אליהם בדבריו. כדי לגמול חסד עם הזולת, כדאי להתערב בענייניו.

Ⓜ "לא יעשה כן במקומונו למה הצעירה לפני הבכירה" לכן נתכוון בזה לרמוז ליעקב את העוול שעשה בנוטלו מעשו את הברכות, אף כי עשו היה "קשיש" ממנו. לפיכך אמר לו: לא יעשה כן במקומונו - אצלנו אין נוהגים כן לתת את הצעירה לפני הבכירה. אולי במקומכם אתם, נוטל לו הצעיר את המגיע לבכור, אבל לא אצלנו. (בית הלוי)

Ⓜ "טוב תתי אותה לך מתתי אותה לאיש אחר" מפרש המהר"ם שיק שלבן הכיר את בתו רחל שהיא צדקת ואמר שיעקב צדיק ורחל צדקת ולכן אם יתן את רחל לאיש אחר הרי יתוסף עוד צדיק שבדואי רחל תחזיר אותו בתשובה על זה הוא לא הסכים שיתוסף עוד צדיק בעולם, וזהו שאמר, "מתתי אותה לאיש אחר".

Ⓜ "על כן קראה שמו יהודה ותעמוד מולדת" ושואלים הרי הודאה זה דבר טוב, ובפסוק משמע שבגלל שנתנה הודאה לה' הפסיקה ללדת? ומתרגמים שכל אחד צריך להודות על העבר ולהתפלל על העתיד ולכן כששואלים לאיש מה שלומך עונה ב"ה וירחם ה', אבל לא הודתה רק על העבר ולא ביקשה על העתיד, ולכן ותעמוד מולדת.

Ⓜ "ויקרא לו לבן יגל שהיה רחוק" יג"ר במילוי אותיות יו"ד, גימ"ל, רי"ש. בגימטריה תרי"ג, שהעיד לבן שיעקב לא כפר באל עליו, ושלא מנע מיעקב שמירת תרי"ג מצוות.

⊕ קורות יעקב בדרך לחרן - חלום יעקב.
⊕ פגישת יעקב עם רחל בת לבן.
⊕ יעקב ובוד בבית לבן - נשואי יעקב ללא ולרחל.
⊕ הולדת בני יעקב, הצלחתו במעשיו ונתעשר עושר רב.
⊕ יעקב לוקח את כל משפחתו ורכושו ועוזב את בית לבן.
⊕ לבן ואנשיו רודפים אחרי יעקב ומשיגים אותם בהר הגלעד.
⊕ לבסוף השלימו יעקב ולבן ביניהם ונפרדים בידדות.
⊕ יעקב המשיך בדרכו הביתה והגיע למחניים.

Ⓜ "ויגל יעקב מבאר שבע וילך הרעה" (כ"ח ז')

מגיד שיציאת צדיק מן המקום עושה רושם... יצא משם פנה הודה פנה זיוה פנה הדרה. (רש"י). למה לא נאמר גם אצל אברהם "ויגל" כדי להורות שיציאת צדיק עושה רושם? משום שיעקב היה שרוי במחיצתם של יצחק ורבקה, אשר הרגישו בחסרונו אחרי יציאתו והדבר עשה עליהם רושם. אבל אברהם היה שרוי בסביבה של עובדי אלילים, אשר לא הרגישו כלל בחסרונו אחרי עזיבתו, והדבר לא עשה עליהם כל רושם.

Ⓜ "איך זה כי אם בית אביקים" (כ"ח י"ז)

אברהם קראו ה', יצחק קראו שדה, אבל יעקב קראו בית. (גמרא) אברהם התחיל לפרסם אלוקות בעולם והיה עניין האלוקות נראה לאנשים כהר גבוה, שאין יכולים לעלות אליו אלא יחידי סגולה. אחריו המשיך יצחק עד שהאלוקות נראתה בעולם כשדה, שהכל צריכין לה ולפרנסתה. בא יעקב ועשה את הקדושה והאלוקות - כבית וכמעון, שאדם דר בתוכו תמיד, בקיץ ובחורף - ובו מנוחתו ושלוותו, אושרו ותענוגו. (הרבי מאמשינוב)

Ⓜ "ויחלים והנה סלם מוצב ארצה..."

סלם רק כשהוא עקום אז אפשר להשתמש בו, כך מי שרוצה לעלות במעלות התורה והיראה צריך להכניע את עצמו כסולם.

Ⓜ סלם ר"ת לעשות סיום מסכתות, שהרוצה לעלות במעלות התורה והיראה שיתמיד בתורה ויעשה הרבה סיומים.

Ⓜ "עולים ויורדים בו"

מרמז על חנוכה, "בו" גימטריה 8 רמז לשמונת ימי חנוכה. "עולים" מרמז לשיטת בית הלל מוסיף והולך. "ויורדים" מרמז לשיטת בית שמאי פוחת והולך.

Ⓜ "וישק יעקב לרהל וישא את קולו ויברך"

ולמה בכה? על שידע שיבואו מפרשים כאלה שיסבירו את הדבר שלא כהוגן. (בשם האדמו"ר מגור זצ"ל)

פינת הניבים והפתגמים

יָצָא לְתַרְבוֹת רָעָה = סָטָה מִן הַדֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה.
דוגמה: הלוחם המצטיין הצטרף לחבורת עבריינים, ויצעקם של כל מפכ"ריו, יצא לתרבות רעה.
מקור: "למה ה' יצרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים?" [שמות לב, יא] - מה רצה להזכיר פאן יציאת מצרים? אמר רב הונא בשם ר' יוחנן: משל לאדם שפיתח לבנו חנות של בשמים בשוק של זונות. המבוי עשה שלו, והאמנות עשתה שלה, והנער כבחור עשה את שלו - יצא לתרבות רעה. בא אביו ותפסו עם הזונה... היתה שם אוהבו, אמר לו: "אתה אבדת את הנער, ואתה צועק כנגדו?!" [שמות רבה מג] (ניבונכו)

הסינו מכשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

למה הרשעים רוצים ברכות מצדיקים?

לבן הוא דמות משונה. גם מדבר עם ה' וגם נשאר ברשעו. הוא רודף אחרי יעקב ולא רוצה שיעזוב את הבית כי "ניחשתי ויברכני אלוקים בגללך".

אם הוא מאמין בברכת אלוקים על שום מה הוא מרמה את יעקב? כמו כן קראנו בפרשה הקודמת על עשו שבא לבקש ברכה מיצחק אביו וכאשר מתברר לו שיעקב הקדים אותו הוא צועק צעקה גדולה ומרה. ובאמת דבר זה קשה, הרי עשו הוא רשע ועובר על כל האיסורים שבתורה. **אם כן מה לו ולברכה?**

אלא בזה העניין, הרשעים האלו יודעים את ה' ויודעים שיש לו ברכה והיא אצל נאמניו, כל העניין הוא שהם רוצים להישאר ברשעותם וללכת אחרי תאוות ליבם - ועם כל זאת גם לקבל ברכה. וזה כמו רשע שהולך עם "קמיע". נוסע בשבת עם קמיע של ברכה. הוא לא מוכן לתקן את עצמו, רק לקבל ברכה.

וכן כמו אותו גנב, עליו מספרת הגמרא, שכאשר הוא יורד לגנוב, הוא לא עושה זאת, לפני שמתפלל להשם שיצליח את דרכו. האם אותו גנב אכן מאמין? אם כן, מדוע הוא גונב? הרי התורה מצווה שלא נגנוב. ומדוע הוא מתפלל? אלא הוא אומנם "מאמין" אבל "שטחני".

"בניד כשחילי זחיים" - חינוך

המתנה הגדולה ביותר להורים = ילדים
המתנה הגדולה ביותר שניתנה לאדם מלבד היותו יהודי וכן של מלך היא להיות הורה. התורה הקדושה שלנו, נקראת תורה מלשון הוראה, שבה להורות לאדם את הדרך הנכונה לחיים. ואנחנו בנינו ונבנות של בורא העולם זוכים להיקרא גם הורים!! שכן עלינו מוטל התפקיד החשוב ביותר - להורות לילדינו את הדרך הנכונה לחיים בריאים ושמחים בעולמו יתברך. איך נהיים הורים?

תשובה אחת - ילדים!!
הקדוש ברוך הוא, כשנותן לאדם ילדים בעולם הזה הוא בעצם מעניק לו מתנה גדולה, הוא נותן לו הזדמנות אדירה להיות אדם טוב יותר, אמיתי יותר, מעניק יותר, מרחם יותר. הקב"ה נותן לנו הזדמנות לעבוד על המידות שלו ולהגיע לתכליתו באופן המושג, המדויק והנפלא ביותר שיש, דרך היותו הורה, דרך ילדיו.

אחרי שנוכח ונפנים בליבנו עד כמה אנחנו שמחים במעמדנו כהורים, ונודה על כך בכל לב להשם יתברך, נוכל להתפנות בע"ה לתפילה וללימוד על הדרך הטובה ביותר לבצע המשמיה הלא היא חינוך הילדים!!

כל הישועות והברכות

לדני ותמי יצחק פור הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין
זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם
שיתברכו בכל מיילי דמיטב
ויתגשמו כל משאלות ליבם.
שיזכו באושר ובפרנסה טובה,
ירוו נחת מיוצאי חלציהם
וזיווגים הגונים לילדיהם.

פסחה 16 אפריל

עומד לצאת לאור ספר
בנושא "כח הדיבור"
מסודר לפי פרשת השבוע
זכות וסגולה לתרום
להשתתף ולהקדיש
חלק בהדפסת הספר.
פרטים, שלמה:
050-5962588

מרכות ואיחולים אפסיוט

למוטי ורותי ג'ורלן הי"ו
בהגיע הבן יחיאל-חי נ"י
למיצוה.
יהי רצון שיעלה במעלות
התורה והיראה. שיתברך
ברוחניות בגשמיות ויצליח
בכל דרכיו ומעשיו ותרוו
נחת מכל יוצאי חלציהם.

שיעור התורה הגדול בתבל

מקום מיוחד לנשים
ארגון "אברהם יגל"
משדר בלויין בכל מוצאי שבת
את שיעורו של הראשון לציון
הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
בבית הכנסת "אוהל מועד"
בשעה 20:30 השיעור יוקרן
על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים
סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

הפסח 16 אפריל

מזל טוב ואיחולים לבניי
אפרים ויוכבד נסימי הי"ו
פירוף וגילה שהקה"ה הי"ו
לנישואי נתנאל עם מוריה מנב"ת
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר
בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו
להמשיך את מסורת הבית המפואר.
ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל!

זיכוי הרבים

להשאלה בחינם
גמ"ח גמרות
"שוטוֹשֵׁטֵיִי"
כל המעוניין
ללמוד בגמרא
מבוארת.
עמנואל כהני:
052-5270030

תהילים אילדים

מתקיים כל שבת
עם ר' בועז אליאס הי"ו
בשעה 15:30
בבית הכנסת
"יחזקאל הנביא"
חלוקת פרסים, ממתקים
והפתעות לכל הילדים.
ממשיך המבצע
"חבר מביא חבר"

רפואה שלימה

לסיג'לית סמדר
בת דינה מנב"ת
הקב"ה ישלח מזור
ומרפא לרנ"ב אבריה
ושס"ה גידיה.
רפואת הנפש ורפואת
הגוף. שתחזור
לאינתה הראשון.
נא להתפלל לרפואתה

במלאת 11 חודשים

לפטירת הענו והצנוע
שלמה כהן-זדה
בן זליכה ז"ל
תתקיים אזכרה ביום
ראשון י' כסלו תשע"ו
15:15 - עליה לבית העלמין
16:15 - מנחה, דברי תורה,
ערבית וסעודת מצוה
עבה"כ "בוכריס".

לע"נ הצנוע והענו

זכריה דויד
בן יוסף ומרים ז"ל
ביום ראשון י' כסלו
פקידת שנתו

לע"נ הצנוע והענו

מאיר בן-חמו
בן זוהרה ז"ל האזכרה
ביום חמישי בשעה 16:15
בב"כ רש"י רח' הסביון

לע"נ הצנוע והענו

אברהם מוסאי
בן איבז ז"ל
ביום רביעי יג' כסלו
פקידת שנתו

לע"נ הצנוע והענו

שרה בכורי
בת חוה ונסימי ז"ל
שנפטרה השבוע ד' כסלו
שתמליץ טוב בעד משפחתה

פסחה 16 אפריל

שיעור בפרשת השבוע
והלכות מפי הרה"ג
יצחק דייף שליט"א
בתקיים כל יום חמישי
בשעה 19:00 בכלל
"אור ציון ובית שמשון"
רח' הסביון 2 יבנה.
כל הציבור מוזמן

שבת שלום זמבודק

בריאות והחלמה איתנה:

שלמה לארי בן מרים הי"ו
משה נאמן בן מרים הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו
ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו
יצחק-חי כהן זדה בן פרידה הי"ו
באבאי באבאי בן מורורי הי"ו
לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו
ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

מרב"ח מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

המתפלל תפלת העמידה ושמע קדושה מהזון

שאלה: מי שעומד ומתפלל תפלת שמונה עשרה, ובעודו מתפלל, התחיל החזן בחזרת התפלה, והגיע החזן לאמירת ה"קדושה" (נקדישך ונעריצך וכו'), האם עליו לענות קדושה אף בעודו מתפלל?

תשובה: המתפלל תפלת שמונה עשרה, והגיעו הציבור לקדושה, מפני שהתחיל את התפלה אחרי רוב הציבור, או משום שהאריך מעט בתפלתו, אינו רשאי לענות עם הציבור. אלא עליו לשתוק, ולעצור מתפלתו, ולכוין לצאת ידי חובת הקדושה מהשליח ציבור. וכפי שלמדנו כמה פעמים, שהשומע דבר מפי השליח ציבור, והשליח ציבור מכוין להוציא ידי חובה, יוצא השומע ידי חובתו, מדין "שומע כעונה", והרי זה כאילו אמר בעצמו את כל נוסח הקדושה. ואין השומע מדלג בשעת אמירת "קדוש, קדוש, קדוש", כיון שאין הוא אומר בעצמו כלום.

כאשר אין החזן מתפלל בקביעות

ומכל מקום, כתב הגאון רבי יוסף חיים בספר עוד יוסף חי, שמה שפסקו הפוסקים שהמתפלל ישתוק, וכיון לצאת ידי חובתו מפי השליח ציבור, זהו דוקא במקום שהשליח ציבור הוא קבוע, ובקי בהלכה, ויודע שעליו להוציא ידי חובה את כל מי ששומע אותו. אבל אם אין החזן משמש כחזן בצורה קבועה, ואינו בקי בהלכה, הרי שמן הסתם לא יכוין להוציא ידי חובה. ועל כן, לא נשקפת כל תועלת מכך שהמתפלל ישתוק ויעצור באמצע תפלתו, שבלאו הכי לא יצא ידי חובה. ולכן להמשיך בתפלתו ויתעלם לגמרי ממשגי הציבור והחזן. ומרן הרב זצוק"ל הביא סיוע לדבריו, מדברי ספר חסידים, שכתב, מעשה בחכם אחד, שהיה מאריך בתפלה, ואמר, שאף כשעונים הציבור אמן יהא שמייה רבה (אף שכוונת הספר חסידים היתה ל"אמן יהא שמייה רבה", מכל מקום נזכר ללמוד מדבריו לענין הקדושה), אני איני מפסיק תפילתי לשמוע ולכוין, כי העונים אמן יהא שמייה רבה אינם מכוונים להוציאני ידי חובתי, ואנחנו פוסקים שצריך שהמשמע יכוין להוציא ידי חובה את השומע. וכן מתבאר עוד בדברי הפוסקים, שכל שאין החזן מכוין בפירוש להוציא ידי חובה את כל שומעיו, הרי אינם יכולים לכוין לצאת ידי חובה על ידו, ואין צורך לעצור ולהקשיב לקדושה מפיו.

כאשר אין קולו של החזן נשמע לכל אורך הקדושה

והוסיף עוד מרן הרב זצוק"ל, שאף במקרה שהחזן הוא קבוע ובקי בהלכה, מכל מקום, אם אין קולו נשמע היטב לכל אורך הקדושה, מחמת הציבור שעונה אחריו, גם כן אין צורך לעצור ולהקשיב לקדושה מפיו, שהרי אי אפשר לצאת ידי חובת הקדושה על ידו, כל שאין שומעים מפיו את כל הקדושה. ורק כאשר קולו של החזן גבוה, ונשמע היטב מעל לקולות הציבור, יש להמתין ולהקשיב לקדושה היוצאת מפיו.

כשהיה המתפלל עומד בסיום ברכת מחיה המתים

וכל זה דוקא כאשר המתפלל עומד באמצע התפלה, אבל המתפלל תפלת העמידה, וכשסיים ברכת "מחיה המתים" שמע את החזן מתחיל בקדושה, עליו לענות על כל הקדושה עם הציבור, כיון שזהו מקום הקדושה.

לסיכום: מי שעומד באמצע תפלת שמונה עשרה, והגיעו הקהל לאמירת הקדושה בחזרת התפלה, עליו לעצור ולהקשיב לחזן לכל נוסח הקדושה, ולכוין לצאת ידי חובה על ידי החזן. ואם החזן אינו בקי בהלכה, ואינו מכוין להוציא את שומעיו ידי חובתם, וכן אם אין קולו נשמע היטב לכל אורך הקדושה, אין צורך להמתין ולשמע קולו, שבלאו הכי אי אפשר לצאת על ידו ידי חובה.

"מכל מלמד" השכלתו..."

כח הדיבור - פרשת ויצא

"ויצא יעקב מבאר שבע" אל תקרי שבע אלא שבע=ס"ת רעב דהיינו יצא צדיק גם השפע יוצא. "ויפגע במקום" אומר רש"י לשון תפילה ומהו במקום? כתוב כל הקובע מקום לתפילתו אלקי אביו בעזרו. "מאבני המקום" אל תקרי המקום אלא הקומה שיקבע לעצמו בנן עדן שם יהנה מפרותיו ומהשכר הצפון לצדיקים. ואיך מגיעים לזה? "וישב" אותיות **כובש** את יצרו ועוד מקום... הארץ אשר אתה שָׁב עליה **שכב** אותיות **כבש**, דהיינו מקריב קורבנות והיום יש ונשלמה פרים שפתינו. "כי בא השמש ויקח מאבני המקום" נרמז לבנין בית המקדש וגם למשיח. "כי בא השמש" דהיינו אורו של משיח. "השמש ויקח מאבני המקום"=ס"ת משיח. מאבני המקום רמז למקום תפילתו, ידוע שעל ידי תפילה נבנה בית המקדש ואם אדם קובע את מקומו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ומשריש למשפחתו את הלימוד והקדושה זהו בנין המקדש וכולם מחוייבים. "כי בא" אותיות **אב מאבני** אותיות **אם בני**. "וישם מראשיתיו" מהו וישם? אהבם, דואג למחסורם וישא אותם על ראשו, אזיי וישכב במקום ההוא שכולם מגיעים בסוף למנוחה ולנחלה ולא כמו אותם שאינם חושבים על יום המחר וכל צעד ושעל קשה מנשוא ואינם חיים חיי קדושה כי זה עול מבחינתם. **וישם** זה **משוי** על ראשו לכל ניסיון או רוח מעיפה אותו כעלה נידף ושוכבים על מיטתם וחולמים והנה סלם מצב ארצה ומלאכים עולים ויורדים בו. לאחד אלו מלאכים עולים ולשני יורדים. נלמד מיעקב אבינו ע"ה את הדרך לחיים ולבנין בית המקדש ולביאת משיח צדקנו, שאותם המלאכים העולים והיורדים גם יחד אלה אותן מלאכים שליווהו בארץ ומחוזה לה. כך אנו צריכים להשתמש ביצר הטוב וביצר הרע לעבודתו יתברך, שנאמר "כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך". הסלם מרמז על המצבים שנמצא בהם האדם פעם הוא מהעולים ופעם מהיורדים רק שידאג להיות מן העולים ולא מהיורדים. אל תקרא "ויקץ יעקב משנתו" אלא **משנתו**. "ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלקים וזה שער השמיים"

לומדים כמה הלכות מהפסוקים: **א.** ויקץ משנתו **שאסור לישון בבית הכנסת**. **ב.** מורא מקדש שנאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלקים. **ג.** וישכס יעקב בבקר תפילה **בנץ**. **ד.** ויקץ יעקב משנתו ויאמר=ס"ת **צבור** להתפלל **במנין**. ובא הפסוק "הנה ה' נצב עליו" אומר רש"י לשמר, דהיינו הבא להיטהר מסייעין בידו. "ושמרתיו בכל אשר תלך... כי לא אעזבך... יגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את הצאן" ישנו רמז **לכח הדיבור**. "ויגל את האבן" דהיינו לא לזרוק אבן מבאר ששתית בו דהיינו כפוי טובה. הבאר זהו פיו של האדם, צריך שיהיה בו רק מים ולא ייכנסו דברים אחרים כגון-חול, בוץ, אבנים ועלים כי לא יוכלו לדלות מים מהבאר. ופיו של האדם אמור להוציא תפילות, ברכות ודברי תורה, אז יוכלו לדלות ממנו העם את תורתו וברכותיו.

לכן יזהר האדם וישתה רק **מים של תורה** שנאמר "טעמו וראו כי טוב היי" (עבדכם הנאמן א.ש.).

לומדים כמה הלכות מהפסוקים: **א.** ויקץ משנתו **שאסור לישון בבית הכנסת**. **ב.** מורא מקדש שנאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלקים. **ג.** וישכס יעקב בבקר תפילה **בנץ**. **ד.** ויקץ יעקב משנתו ויאמר=ס"ת **צבור** להתפלל **במנין**. ובא הפסוק "הנה ה' נצב עליו" אומר רש"י לשמר, דהיינו הבא להיטהר מסייעין בידו. "ושמרתיו בכל אשר תלך... כי לא אעזבך... יגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את הצאן" ישנו רמז **לכח הדיבור**. "ויגל את האבן" דהיינו לא לזרוק אבן מבאר ששתית בו דהיינו כפוי טובה. הבאר זהו פיו של האדם, צריך שיהיה בו רק מים ולא ייכנסו דברים אחרים כגון-חול, בוץ, אבנים ועלים כי לא יוכלו לדלות מים מהבאר. ופיו של האדם אמור להוציא תפילות, ברכות ודברי תורה, אז יוכלו לדלות ממנו העם את תורתו וברכותיו.

לכן יזהר האדם וישתה רק **מים של תורה** שנאמר "טעמו וראו כי טוב היי" (עבדכם הנאמן א.ש.).

לומדים כמה הלכות מהפסוקים: **א.** ויקץ משנתו **שאסור לישון בבית הכנסת**. **ב.** מורא מקדש שנאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלקים. **ג.** וישכס יעקב בבקר תפילה **בנץ**. **ד.** ויקץ יעקב משנתו ויאמר=ס"ת **צבור** להתפלל **במנין**. ובא הפסוק "הנה ה' נצב עליו" אומר רש"י לשמר, דהיינו הבא להיטהר מסייעין בידו. "ושמרתיו בכל אשר תלך... כי לא אעזבך... יגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את הצאן" ישנו רמז **לכח הדיבור**. "ויגל את האבן" דהיינו לא לזרוק אבן מבאר ששתית בו דהיינו כפוי טובה. הבאר זהו פיו של האדם, צריך שיהיה בו רק מים ולא ייכנסו דברים אחרים כגון-חול, בוץ, אבנים ועלים כי לא יוכלו לדלות מים מהבאר. ופיו של האדם אמור להוציא תפילות, ברכות ודברי תורה, אז יוכלו לדלות ממנו העם את תורתו וברכותיו.

לכן יזהר האדם וישתה רק **מים של תורה** שנאמר "טעמו וראו כי טוב היי" (עבדכם הנאמן א.ש.).

" ואבותינו סיפרו לנו "

רצה לתרום כליה - וחיינו ניצלו

החלום של יוסי היה לזכות במצוות חסד עצומה: תרומת כליה. "כששהיתי בארצות הברית לפני כשנתיים, נחשפתי לראשונה לסיפורו של יהודי שתרם כליה בהתנדבות כדי להציל יהודי אחר, אותו לא הכיר כלל. האדם הזה, הוא גיסו של אחי הצעיר, ובביתו במונסי התארחתי עם קרוב משפחה אותו ליוויתי לטיפול רפואי בארצות הברית"

מצווה גוררת מצווה. בזכות התנדבותו ללוות את הקרוב בנסיעה לצרכי רפואה, פגש יוסי את תומר, תורם הכליה, וחקר אותו לעומק על התהליך אותו עבר. "התרגשתי מאד וממש קינאתי בו על הזכות. זה היה תחילת הרצון שלי לתרום כליה".

חודשים לאחר מכן קיבל יוסי שני תמריצים נוספים לתרום כליה. ראשית, הוא גילה שחבר יקר שלו זקוק לתרומת כליה. "רציתי לתרום לו, אבל הוא התגורר בניו יורק ודחה את בקשתי בהסבר שהשתלת כליה מהארץ באמריקה היא מעשה מסובך. הוא הציע שאתרום ליהודי מהארץ, במקום". השלב הבא היה כאשר חבר אחר, תרם את כליותו כדי להציל חיים של יהודי אחר. "הוא אמר לי שזה גרם לו להרגיש כאילו הוא עצמו נולד מחדש - לא רק מושתל הכליה. החלטתי שגם אני רוצה את ההרגשה הזו".

את ההזדמנות להתחיל בהגשמת החלום הוא מצא כשהתייצב אצל רופא המשפחה לקבל אישור שהוא בריא ושלם - אישור שנדרש לו כדי להרחיב את הרישיון שלו לאופנוע. כשסיים הרופא לחתום, שאל יוסי: "דוקטור, אלו בדיקות אני צריך לעבור כדי שאוכל לתרום כליה?"

"מה קרה?" נדהם הרופא. "הכל בסדר איתך?" יוסי הבטיח שהכל בסדר, הוא וכל המשפחה בריאים, הוא פשוט רוצה לעשות מצווה.

מחדר הרופא הוא יצא עם רשימת בדיקות ארוכה. הבדיקה הראשונה בתור הייתה אולטרסאונד לכליות. בדיקת הכליה הימנית עברה בלי בעיות, אבל על הכליה השמאלית התעכב הטכנאי שניות ארוכות. יוסי החל להילחץ.

"הכל בסדר?" שאל בדאגה את הטכנאי. "יתירגע, אדון. אין מה לדאוג".

יוסי ניסה להירגע והתפנה למשימה הבאה בתור: לספר לאשתו אורית על ההחלטה. היא שמעה ממנו לא פעם על הרצון לתרום כליה אבל נטתה לפתור את זה כשיגעון שיעבור לו. הגיע הזמן, הוא ידע, לספר לה שהשיגעון מתקרב להיות מציאות. "נסעתי להביא אותה מהעבודה". בדרך, יוסי סיפר לה שיש חלום שהוא רוצה להגשים ממש בקרוב: השתלת כליה. הוא התחיל כבר את התהליך...

אורית התרגשה, ודמעות גלשו על לחייה, והבטיחה לא להתנגד, אלא לתמוך בו.

ביום שישי, ערב שבת, הגיעו תוצאות האולטרסאונד של כליותיו של יוסי. אלא שהתוצאות היו שונות מאלה שיוסי ציפה להן. "גידול בקוטר של שמונה סנטימטרים", נכתב בלקוניות, "מומלץ סי.טי." המום, יוסי הראה את התוצאות לאשתו. מאכלי השבת כמעט נשרפו לחלוטין באותו יום שישי...

כך התחיל המרוץ הרפואי. הרב פירר נכנס לתמונה. ידית משפחה משכה בחוטים כדי להקדים את התור לסי.טי. ביום חמישי התבצעה הבדיקה. במקום לחכות שבועיים כדי לקבל תוצאות בדואר, יוסי בחר ללכת לרופא באופן פרטי.

"הופניתי באופן פרטי לד"ר מפורסם במרכז הארץ, מגדולי המומחים לפיענוח סי.טי.", מספר יוסי. "אשתי ואני המתנו בחוץ למשך חצי שעה שנדמתה לנו כנצח. כשנכנסנו סוף סוף, הסתכל עלי הרופא ואמר לי:

"אלוקים שלך כנראה מאד אוהב אותך..."

"ד"ר, אני צריך לדאוג?" התחנן יוסי המבוהל.

"אולי כן ואולי לא".

"זה שפיר?"

"אולי כן ואולי לא... אבל", הזדרז הרופא להוסיף.

"תהיה רגוע שבכל מקרה גילו את זה בזמן".

למחרת נפגש יוסי עם רופא נוסף: פרופסור, מנהל המחלקה הכירורגית בבית החולים. "הפרופסור שמע על הסיפור מהרב פירר והתרגש מאד. הוא אמר לרב פירר: 'אי אפשר להתעלם מכך שיש שכר למצווה', ונתרם לעניין שלי באופן אישי.

למרבה המזל, יש לי ביטוח רפואי פרטי בחברת ביטוח, שאישרה לי מיידית להזמין ניתוח מתי שארצה אצל הפרופסור".

הפרופסור פתח את היומן שלו בפני יוסי וביקש שיזמין את הניתוח מתי שרק נוח לו. ליוסי ואורית אשתו הייתה רק התלבטות אחת: האם כדאי לעבור את הניתוח לפני ראש השנה - או לאחוריו? לבסוף החליטו על צום גדליה. ראש השנה יוקדש לתפילות הצלחת הניתוח...

"היה ראש השנה מרומם אבל מתוח. ביום השני הלכתי ברגל לכותל המערבי לתפילת הנץ, וכל הדרך אמרתי תהילים בתחנונים", מספר יוסי. ביום

למחרת, צום גדליה, נכנס לניתוח בשעה 11 בבוקר.

הניתוח היה אמור להתארך שעתיים בלבד, אך נמשך ארבע וחצי שעות. "הפרופסור החליט לקחת הימור. במקום להוציא את הכליה עם הגידול ולהשליך אותה, הוא הוציא את הכליה, ניקה אותה היטב מהגידול, והחזיר אותה למקומה". הוא השתדל במיוחד להציל את הכליה, סיפר אחר כך ליוסי, בגלל הסיפור הייחודי מאחוריה: סיפורו של האדם שרק רצה לתרום כליה... הגידול נשלח אל המכון הפתולוגי ונמצא שפיר. אבל על אף שיוסי וכל קרוביו נשמו לרווחה, הם עדיין מודים על הנס. "חלק מהגידול הוא גידול נדיר שיכול להפוך בשלב מסוים בעתיד לסרטני", מסביר יוסי. "בנוסף, הרופאים אמרו לי שהגידול ישב על העורק הראשי, ואם היה ממשיך לגדול בלי הפסקה היה עלול להוביל למפרצת ולמוות פתאומי".

יוסי התאושש לחלוטין מאז הניתוח בצום גדליה. לא רק שהוא חזר לעצמו, הוא גם חזר לחלומות על תרומת כליה. "אני כנראה אצטרך לחכות ארבע שנים עד שהרופאים יאשרו לי, אבל אני בהחלט מתכוון לעשות את זה", הוא אומר בנחישות. "אם יש משהו שהסיפור שעברתי לימד אותי הוא שמחוסר לא מפסידים".

ומה אשתך אומרת עכשיו על הרצון שלך לתרום כליה? יוסי מחייך. "היא אומרת: 'לפעמים, מהשיגעונות שלו יוצא משהו טוב...'".